

Paweł Korobczak

Co czas czyni (z) miejscem

[résumé]

Ośrodkiem czy też epicentrum, pre-tekstem wystąpienia stanie się tekst Martina Heideggera zatytułowany *Powiedzenie Anaksymandra*. Jego siła ciężenia pozwoli być może odpowiednio sytuującemu się wobec niej myśleniu podjąć zagadnienie stwórczej roli czasu w odniesieniu do miejsca, co zarazem nie może nie stać się przyczynkiem do wykazania paradoksalności miejsca jako takiego, paradoksalności pozwalającej, nakazującej myśleć o miejscu jako o swoim własnym innym, jako o nie-miejscu. Ta kwestia, podobnie jak zagadnienie, czym to, co Heidegger nazywał *Dasein* (a co od nas samych różni się w takim jedynie stopniu, w jakim i my do samych siebie bywamy niepodobni), pozostaje w odniesieniu do miejsca, pozwoli być może na ukazanie utopijnego charakteru pewnego projektu politycznego, przy czym utopijność należałoby w tym kontekście pojmować jako inne imię swoistej konieczności, o której możliwość zawsze jeszcze i zawsze już można pytać, w nieustannym ruchu myśli, o których skądinąd wiadomo, że nie mają miejsca.